

DZIEŃ 16. 08.03.

Słowo życia:

„Porwawszy się z miejsc, wyrzucili Go z miasta i wyprowadzili aż na urwisko góry, na której zbudowane było ich miasto, aby Go strącić. On jednak przeszedłszy pośród nich, oddalił się” (Łk 4, 29–30)

Zwierciadło cierpliwości, módl się za nami.

Ks. Mateusz:

Zwierciadło cierpliwości.

Cierpliwość to zdolność spokojnego, długotrwałego znoszenia rzeczy przykrych, wyczekiwania na coś bądź dążenia do czegoś. W św. Józefie widzimy jak w zwierciadle wzór człowieka cierpliwego. Jego ojcowskie serce było opanowane wobec trudności i coraz to nowych przeciwności. Było wytrwałe w zapewnianiu opieki i bezpieczeństwa Świętej Rodziny. Józef uczy nas, że prawdziwa siła wewnętrzna ma swoje źródło w więzi z Bogiem. Gdzie Bóg jest na pierwszym miejscu, tam wszystko inne jest na właściwym miejscu. Gdy potrafimy najpierw dbać o królestwo Boże, wszystko inne będzie nam dodane (por. Mt 6, 33).

Wolajmy każdego dnia razem ze św. Józefem – zwierciadłem cierpliwości – „przyjdź królestwo Twoje”.

Marek:

Wymagać mądrze od innych to najpierw wymagać od siebie! To działać z wyczuciem miłosierdzia. Uczyć się wywiązywać z danych przyrzeczeń, rozliczać się z podjętych decyzji, stale pytać, co udało się zrobić i dlaczego coś nie wyszło.

Człowiek prawdziwie cierpliwy to ten, który nigdy nie traci nadziei, nawet pomimo wielu trudności w podjętych zamierzeniach – podobnie jak Józef, który zaplanował inną przyszłość z Maryją, ale przyjął cierpliwie wolę Boga nie jako konieczność, lecz jako wielki dar.

Serce Józefa uczy nas, że w życiu ważne jest nie tyle chcieć, ile chcieć mądrze.

Działać wytrwale nie znaczy działać kosztem innych. Działać cierpliwie to działać z braterską miłością.

Św. Jan Paweł II: „Wzrastanie Jezusa «w mądrości, w latach i w łasce» (Łk 2, 52) dokonywało się w środowisku Świętej Rodziny, pod opieką Józefa, na którym spoczywało wzniosłe zadanie «wychowania», czyli żywienia i odziewania Jezusa, nauczania Go Prawa i zawodu, zgodnie z powinnościami przypadającymi ojcu. [...] Ze swej strony Jezus «był im poddany» (Łk 2, 51), szacunkiem odpłacając za troskę swych «rodziców». Pragnął w ten sposób uświęcić obowiązki życia rodzinnego i pracy, które wypełniał u boku Józefa” (*Redemptoris custos*, nr 16).

Papież Franciszek: „Józef, jako głowa rodziny, uczył Jezusa, by był poddany swoim rodzicom (por. Łk 2, 51), zgodnie z przykazaniem Bożym (por. Wj 20, 12)” (*Patris corde*, nr 3).

Zadanie rekolekcyjne:

Odmów *Litanie do św. Józefa*.

Ćwiczenie dodatkowe:

Pomyśl, w jakich obszarach życia potrzebujesz więcej cierpliwości, i poproś o pomoc św. Józefa.

Notatki twojego serca:
